

ПАМ'ЯТІ

Всеволод Іванович ГУБСЬКИЙ (1940–1995)

Десять років тому пішов з життя Всеволод Іванович Губський, доктор медичних наук професор, член Національної комісії з радіаційного захисту населення України. А 21 лютого 2005 р. йому б мало виповнитися 65 років.

Всеволод Іванович вийшов із родини, де крім нього досягли надзвичайних висот у науці його мати — доктор медичних наук професор А.Н. Губська і брат Ю.І. Губський — професор, член-кореспондент АМН України.

У 1963 р. В.І. Губський з відзнакою закінчив Харківський медичний інститут, згодом достроково — аспірантуру і 1966 р. захистив кандидатську дисертацію. Відтоді й до 1989 р. працював у Харківському НДІ загальної та невідкладної хірургії. В.І. Губський зробив помітний внесок у науку, зокрема, стосовно вивчення захворювань щитоподібної залози, нирок, легень, виразкової хвороби шлунка. Праці вченого, в яких висвітлено різні аспекти нейрогормональної регуляції водно-електролітного обміну, функції печінки та нирок, і нині мають велике наукове і практичне значення.

Всеволоду Івановичу була притаманна здатність аналізувати й узагальнювати методи наукового підходу, застосовуючи їх на практиці. Один із таких прикладів — його розробка нових лабораторно-діагностичних тестів при вивченні біохімічних основ механізмів регуляції гомеостазу у стресових ситуаціях.

Науково-теоретичні надбання В.І. Губського здобули широкого визнання фахівців. Наприкінці

80-х років уже було надруковано понад 200 наукових праць і одну монографію в галузі патофізіології і біохемії екстремальних станів, у тому числі при дії іонізуючої радіації. У 1988 р. дисертація «Екстраполярная регуляція внемклеточного гомеостаза при стрессе» стала вагомим внеском цього непересячного вченого у розвиток науки. Йому було присуджено вчений ступінь доктора медичних наук.

З 1989 р. і до кінця життя В.І. Губський обіймав посаду заступника директора Харківського НДІ медичної радіології (нині Інститут медичної радіології ім. С.П. Григор'єва АМН України). Незважаючи на велику організаційно-методичну роботу, на чолі проблемної та експертної комісії інституту, у складі Національної комісії з радіаційного захисту населення України, він продовжував наукові дослідження. Всеволод Іванович приділяв велику увагу вивченню резервних можливостей адаптивних систем у осіб Чорнобильського контингенту, а також фундаментальному вивченню механізмів порушень нейрогуморальної регуляції адаптивних процесів за умов дії низьких доз іонізуючої радіації, з одночасною розробкою методів їх корекції.

Всі, хто працював з В.І. Губським, знали його насамперед як ученого, глибоко захопленого своєю повсякденною, але дуже важливою справою вивчення і розв'язання проблем сучасної радіології. Поряд з ним, майже до останньої миті, залишалися учні й послідовники, адже кожен вільну хвилину він приділяв дослідженням молодих учених, допомагав їм у роботі над дисертаціями.

Зваженість, інтелігентність були його визначальними рисами. Здавалося, що головна пристрасть Всеволода Івановича — тільки науково-дослідна робота. Втім, він дуже цікавився поштовими марками і мав славу неабиякого філателіста, складав вірші. Взагалі був обізнаною людиною в різних галузях науки і культури, тому так часто з ним спілкувалися вчені-патофізіологи різних напрямків з різних країн світу.

Всеволод Іванович здобув глибоку повагу й визнання учнів та колег, які завжди згадують і пам'ятають про нього.

Колектив Інституту медичної радіології ім. С.П. Григор'єва АМН України,

Редколегія «Українського радіологічного журналу»